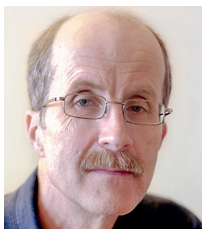

Invasiva växter

Vi som deltog på årets föreningskonferens fick lyssna till flera intressanta föredrag (se sid. 127).

Ett av dem handlade om ett mycket aktuellt ämne, nämligen spridningen av främmande arter. Kristina Bjureke från naturhistoriska museet i Oslo berättade om det norska arbetet med att förebygga och bekämpa invasiva arter.

År 2012 kom den andra norska rapporten, *Fremmede arter i Norge – med norsk svartelista*, där det finns sammanställningar över de mest invasiva arterna i olika delar av landet. Det är främst de ekologiska riskerna som har bedömts.

Kristina har deltagit i arbetsgruppen för kärllväxterna och det norska arbetet med invasiva växter är föredömligt välgjort och de har byggt upp en bra organisation. De har bland annat samarbetat med trädgårds-sällskap, plantskolor och blomsterhandlare då det är ifrån trädgårdsodling och parkanläggning som de flesta rymlingar kommer. Hon gav intressanta exempel på hur invasiva främmande arter konkurrerar ut inhemska hotade arter.

Det här ett gigantiskt globalt problem, man kan nämna igenväxningen av Victoria-sjön i Afrika med den sydamerikanska vattenhyacinten och den våldsamma spridningen av sandlupiner på Islands jungfruliga jordar. I USA satsas stora resurser på bekämpning av invasiva växter i deras skyddade områden. Universiteten där är en viktig part som bidrar med specifika kunskaper om respektive art.

I Sverige saknas tyvärr ännu en mera sammanhållen strategi. Bekämpning av främmande arter sker i vissa naturreservat och inom en del åtgärdsprogram för hotade arter, men vi har inte gjort det gedigna arbetet med en väl förankrad och finansierad verksamhet. Det har gjorts en del utredningar och naturvårdsverket har presenterat en strategi men den är ännu inte antagen.

Regeringen har nyligen ställt sig positiv till ett ökat samarbete på EU-nivå när det gäller invasiva främmande arter men säger också att den föreslagna EU-förordningen måste analyseras vad gäller kostnadseffektivitet och administration.

Naturvårdsverket har ett uppdrag att under 2014 revidera den nationella strategin men något nytt anslag för verksamheten kommer inte att finnas. Det ska tas ur samma anslag som skötsel och skydd av värdefull natur. Den olyckliga uppdelningen av naturvårdsansvaret mellan Naturvårdsverket på land och Havs- och vattenmyndigheten i vatten kommer heller inte att underlätta arbetet. Det känns som en omodern konstruktion att dela upp en väl fungerande myndighet och många strandbiotoper hamnar i en gråzon.

Det finns en bra hemsida om invasiva arter i Europa. EU-projektet DAISIE (www.europe-aliens.org) ger information om de invasiva arterna och de risker som de för med sig. På DAISIES värsting-lista nämns bland andra jättebalsamin, parkslide och vresros; alla tre är exempel på arter som kommit in i Sverige via trädgårdsodling och anläggning av parker. Det är därför ett samarbete med dessa branscher är så viktigt.

STEFAN GRUNDSTRÖM